

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Bc. Jany Satrapové ve věci

žalobce: **B. H.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje,**
odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2016, č. j. 2940/DS/2016,
JID: 169582/2016/KUUK/Zvo,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2016, č. j. 2940/DS/2016, JID: 169582/2016/KUUK/Zvo, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy, (dále jen „městský úřad“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 20. 4. 2016, č. j. OD/13550/2016/HZ. Tímto rozhodnutím městský úřad podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl námitky žalobce jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, neboť žalovaný nerefletoval odvolací důvody a zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. V souvislosti s tím pak žalobce poukázal na přílohu doplněného odvolání, kterou tvořilo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, vydané ve skutkově shodné věci, z něhož je zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobné řešení podle žalobce vyplývá i z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014, ve kterých se uvedený krajský úřad jako odvolací orgán zabýval způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě jsou body zaznamenány, a to zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel takové posouzení požadoval a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňoval. Podobně postupoval i prvoinstanční správní orgán – Městský úřad Písek v rozhodnutí ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3, kdy odmazal dva záznamy z bodového hodnocení učiněné na základě nezpůsobilých podkladů. Žalobce zdůraznil zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud jeden správní orgán rozhoduje uvedeným způsobem, nepovažuje žalobce za správné, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by byla jednoznačně narušena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti.
3. Žalobce dále uvedl, že ve svém odvolání namítl nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení s tím, že oznámení o spáchání přestupku nemohou být dostatečným důkazem a musejí být vždy porovnána s příslušným rozhodnutím o přestupku, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce zdůraznil, že rozhodnutí i přes specifičnost blokového řízení lze vydat v souladu se všemi požadavky zákona tak, aby obsahovalo údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a aby z něj bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Na podporu své argumentace žalobce předložil kopie rozhodnutí v blokových řízeních – blok série „X“, č. „X“, a blok série „X“, č. „X“, která jsou podle žalobce v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu nezpůsobilá být podkladem pro záznam bodů. Poukázal také na rozhodnutí v blokovém řízení – blok série „X“, č. „X“, ze kterého je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že v rámci blokového řízení přestupce svým podpisem uděluje souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, neboť není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4. Dále žalobce namítl, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce neměl být trestán dle zákona o silničním provozu. Žalobce uzavřel, že údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Pokud jsou údaje nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.
5. Žalobce rovněž namítal, že v případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem není dostatečným popisem přestupku formulace „neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.“, která neodpovídá § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že žalobce porušil tuto povinnost za jízdy jako řidič motorového vozidla, neboť analogický přestupek spolujezdce nepodléhá bodovému hodnocení.
6. K jednotlivým pokutovým blokům žalobce uvedl, že obsahují chybnou právní kvalifikaci, jelikož jednak v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“, jednak porušená povinnost je zde kvalifikována spojením „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb“, když správná právní kvalifikace zní § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Dále žalobce zdůraznil, že není zjistitelné, zda-li k přestupkovému jednání mělo dojít na veřejně přístupném místě, nebo na soukromém pozemku.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě s tím, že i nadále trvá na tom, že žalobci byly body v bodovém hodnocení řidiče zaznamenány oprávněně, v řízení ve věci dosažení 12 bodů bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí městského úřadu i žalovaného vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost.
8. Žalovaný k námitkám žalobce spočívajícím v nerespektování odvolacích důvodů uvedl, že nesouhlasí s tvrzením, že by se žalovaný (na rozdíl od rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, které se v rámci odvolacího řízení o námitkách zabývalo kvalitou jednotlivých rozhodnutí vydaných v blokových řízeních a obdobně i žalobcem přiložená rozhodnutí téhož úřadu č. j. MSK 1261113/2014 a č. j. 121761/2014 a rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902) při rozhodování nezabýval předloženými důkazními prostředky. Naopak žalovaný se ve svém rozhodnutí zabýval odvoláním žalobce velmi podrobně a mj. uvedl, že se s právními názory Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek neztotožňuje. Zdůraznil, že je při svém rozhodování vázán především zákony a jinými právními předpisy, případně judikaturou soudů, opírat svá rozhodnutí o rozhodnutí jiných krajských úřadů mu však nepřísluší.
9. K žalobním námitkám týkajícím se nezpůsobilosti jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení žalovaný nesouhlasil, že by jedinými posuzovanými důkazy byla jednotlivá oznámení o přestupcích zasílaná správnímu orgánu příslušnými policejními odděleními, naopak správní orgán si v souladu se zákonem vyžádal předmětné pokutové bloky, přezkoumal tyto z hlediska obligatorních náležitostí a hodnotil je i z hlediska jejich Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

způsobilosti být podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. V této souvislosti žalovaný citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, sp. zn. 5 As 39/2010. Organům provádějícím řízení o námitkách nezbyvá než respektovat pravomocná rozhodnutí, jak plyne z ustanovení § 123e odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Udělení souhlasu s projednáním skutku v blokovém řízení je v souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* a zásadou *ignorantia legis non excusat* (povinnost žalobce jako řidiče být seznámen s dopravními předpisy), k tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. 9 As 45/2013. Žalobce svůj souhlas s projednáním věci v blokovém řízení nezpochybňoval v rámci správního řízení, a nečiní tak ani v podané žalobě, pokud nyní tvrdí, že měl pochybnosti, neměl souhlas vůbec udělovat. Dodatečné námitky nelze úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů, když správní orgán v těchto řízeních zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam o počtu bodů proveden, nadto, když tyto akty vydává jiný orgán veřejné moci (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, sp. zn. 9 As 96/2008, a ze dne 12. 3. 2013, sp. zn. 1 As 21/2010). Podotkl, že jednání, o nichž bylo rozhodnuto bloky na pokutu č. „X“, č. „X“, č. „X“ nebyla předmětem tohoto řízení.

10. Žalovaný k námitkám vytykajícím konkrétní důvody tvrzené nezpůsobilosti podkladů pro vydání rozhodnutí (jednotlivých pokutových bloků) shrnul, že Nejvyšší správní soud právě v žalobcem zmiňovaném rozsudku ze dne 28. 8. 2014, sp. zn. 4 As 127/2014, v odstavci 20 konstatoval, že setrvale judikuje, že blokové řízení je řízení zjednodušené a odkazuje na rozsudek ze dne 4. 9. 2012, sp. zn. 7 As 94/2012, z něhož plyne, že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“ Tato rozhodnutí Nejvyššího správního soudu vyvrací předmětná žalobní tvrzení, když žalobce se ve všech případech dopustil přestupku spočívajícího v nepřipoutání bezpečnostním pásem za jízdy.
11. Správní orgány obou stupňů u všech zaznamenaných bodů prověřily, že záznamy byly provedeny v souladu s ustanovením § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, žalobce měl možnost si předmětné pokutové bloky před jejich podpisem přecíst a na základě zjištěných pochybností jejich podepsání odmítnout, když jednotlivá jednání byla popsána dostatečně a jednoznačně. Všechny pokutové bloky obsahují v části nazvané „Pokuta uložena za přestupek“ odkaz na ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, současně je v popisu skutku uvedeno porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Pokud z nedostatku místa na bloku policista označil Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

skutek jen odkazem na zákonné ustanovení [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu] a řádně vyznačil místo a čas deliktu a označení přestupce, splňuje taková specifikace požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace uvedených údajů je zřejmé, jakého jednání se žalobce dopustil.

12. K námitce žalobce zpochybňující věcnou příslušnost orgánu rozhodujícího v blokovém řízení za situace, kdy není seznatelné místo spáchání přestupkového jednání, žalovaný konstatoval, že ve všech případech jel žalobce po veřejné pozemní komunikaci určené k jízdě silničních vozidel. Pokud by část některé komunikace ležela na soukromém pozemku, platí i zde pravidla provozu na pozemních komunikacích daná zákonem o silničním provozu. Pochybnosti o místě spáchání přestupkových jednání žalobce v projednávané věci nadto vůbec nenastaly.

Posouzení věci soudem

13. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
14. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
15. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Přípisem ze dne 2. 11. 2015, č. j. OD/36708/2015/HZ, který byl žalobci doručen dne 6. 11. 2015, oznámil městský úřad žalobci, že ke dni 30. 10. 2015 dosáhl celkového počtu dvanácti bodů v bodovém hodnocení, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Současně zaslal žalobci také výpis z bodového hodnocení řidiče z téhož dne obsahující historii jeho bodového hodnocení. Dne 11. 11. 2015 podal žalobce námitku proti veškerým záznamům. Městský úřad si následně vyžádal kopie pokutových bloků vydaných v přestupkových řízeních dne 8. 1. 2014, 20. 9. 2014, 11. 3. 2015 a 30. 10. 2015.
16. Podkladem pro záznam bodů do registru řidičů byly pokutové bloky, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku. Z bloku na pokutu ze dne 8. 1. 2014, série „X“, č. „X“, na částku 200 Kč, soud zjistil, že uvedeného dne ve 14:20 hod. v obci Cítov na silnici II/246 žalobce jako řidič motorového vozidla, registrační značky „X“, nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

popsaného v pokutovém bloku následovně: „Cítov, II/246, § 6/1a 361/2000 Sb., nepřipoután, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“

17. Z bloku na pokutu ze dne 20. 9. 2014, série „X“, č. „X“, na částku 100 Kč, plyne, že dne 20. 9. 2014 ve 14:50 hod. v obci Mělník na silnici I/16 žalobce jako řidič motorového vozidla, registrační značky „X“, nebyl připoután bezpečnostním pásem, a tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, zachycený v pokutovém bloku takto: „sil. I/16 křižovatka na Cítov, řidič nepoužil bezpečnostní pás, § 6 odst. 1 písm a) zák. 361/2000 Sb., pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“
18. Z bloku na pokutu ze dne 11. 3. 2015, série „X“, č. „X“, na částku 100 Kč, je patrné, že uvedeného dne ve 14:20 hod. v obci Cítov na náměstí u č. p. 142 žalobce jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda, registrační značky „X“, nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, popsáného v pokutovém bloku slovy: „Cítov náměstí č. p. 142, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. - nebyl za jízdy připoután, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“
19. Z bloku na pokutu ze dne 30. 10. 2015, série „X“, č. „X“, na částku 200 Kč, je zřejmé, že dne 30. 10. 2015 ve 11:20 hod. v obci Cítov u č. p. 142 žalobce jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda, registrační značky „X“, nebyl připoután bezpečnostním pásem, a tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, zachycený v pokutovém bloku následovně: „Cítov č. p. 142, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. - nebyl připoután, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“
20. Podáním doručeným městskému úřadu dne 3. 12. 2015 požádal žalobce o přerušení řízení z důvodu podaného podnětu k provedení přezkumného řízení ve vztahu k rozhodnutí vydanému v blokovém řízení dne 30. 10. 2015, správní orgán I. stupně řízení přerušil. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, neshledala důvod k postupu podle § 95 odst. 1 správního řádu a blokovou pokutu nezrušila. Následně městský úřad pokračoval v řízení a umožnil žalobci seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Poté rozhodnutím ze dne 20. 4. 2016, č. j. OD/130/2016/HZ, městský úřad podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl námitky žalobce jako nedůvodné a potvrdil záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče provedený ke dni 30. 10. 2015. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. O tomto odvolání žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
21. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
22. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nereflektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Těmto námitkám soud nepřisvědčil. V této souvislosti žalobce poukazoval na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, (a dále rozhodnutí téhož

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

orgánu ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014), ze kterých je podle žalobce zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označil je za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Rovněž poukazoval na obdobný postup obsažený v rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu - rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3. Soud pečlivě prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky, a to včetně námitek poukazujících na zmíněná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (v odvolacím správním řízení žalobce, na rozdíl od žaloby, nepoukazoval na rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3., nýbrž na rozhodnutí Městského úřadu Tábor ze dne 10. 3. 2016, č. j. S-META 49186/2014/ODSA, a rozhodnutí Městského úřadu Kroměříž ze dne 29. 4. 2016, č. j. MeUKM/024454/2016). K těmto rozhodnutím žalovaný na straně 5 žalobou napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že se s právním názorem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (a potažmo jiných, žalobcem uváděných, správních orgánů) neztotožňuje, neboť žalovaný vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu. Žalovaný dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazy na ustanovení zákona o přestupcích a zákona o silničním provozu, která přestupce porušil. Z doložených kopií pokutových bloků je zřejmé, že jednání je popsáno dostatečně a jednoznačně. Z uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že se žalovaný s námitkou upozorňující na odlišnou rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje řádně vypořádal, přičemž ve své argumentaci reagoval na žalobcem předložená rozhodnutí a zároveň zodpověděl i námitky zpochybňující způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Vzhledem k tomu, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně vypořádal i všechny ostatní odvolací námitky, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.

23. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 6 As 114/2014 publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS, všechna v tomto rozsudku uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, sp. zn. 5 As 118/2011).

24. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, sp. zn. 9 As 96/2008, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku nedošlo.
25. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, sp. zn. 5 As 118/2011).
26. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, sp. zn. 5 As 39/2010, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že „*oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.*“ Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z dalších důkazů.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

27. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobních námitek. Žalobce v žalobě svými námitkami zpochybnil záznamy bodů v registru řidičů, které mu byly zaznamenány na základě pokutových bloků ze dne 8. 1. 2014, 20. 9. 2014, 11. 3. 2015 a 30. 10. 2015. Soud shledal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení.
28. Jak již bylo uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Nic takového ovšem žalobce nenámítal a ani soud neshledal, že by takovouto vadou některé rozhodnutí vydané v blokovém řízení trpělo. Presumpce správnosti rozhodnutí však ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda tento podklad obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.
29. V projednávané věci byly žalobci zaznamenány body za přestupky spáchané ve dnech 8. 1. 2014, 20. 9. 2014, 11. 3. 2015 a 30. 10. 2015. Soud prostudoval příslušné pokutové bloky a shledal, že je v nich uveden stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil a podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován.
30. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, sp. zn. 7 As 94/2012: „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“
31. Zdejší soud neshledal žádný důvod se od uvedených závěrů, které Nejvyšší správní soud zopakoval i v žalobcem zmíněném rozsudku ze dne 28. 8. 2014, sp. zn. 4 As 127/2014, jakkoli odchýlit, a proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobce bylo ve všech pokutových blocích identifikováno natolik přesně, že umožnilo podřazení těchto jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů.

32. Žalobce se ve dnech 8. 1. 2014, 20. 9. 2014, 11. 3. 2015 a 30. 10. 2015 dopustil přestupkových jednání spočívajících v porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, přičemž již samotné uvedení tohoto ustanovení v pokutovém bloku vede podle názoru soudu k jednoznačnému závěru, že řidič motorového vozidla porušil povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, neboť v tomto ustanovení není žádná jiná povinnost řidiče, či jiné osoby, upravena. Skutky byly v jednotlivých pokutových blocích popsány následovně: „§ 6/1a 361/2000 Sb., nepřipoután, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ (viz pokutový blok ze dne 8. 1. 2014), „řidič nepoužil bezpečnostní pás, § 6 odst. 1 písm. a) zák. 361/2000 Sb., pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ (viz blok na pokutu ze dne 20. 9. 2014), „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb. - nebyl za jízdy připoután, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ (viz blok na pokutu ze dne 11. 3. 2015) a „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb. - nebyl připoután, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ (viz pokutový blok ze dne 30. 10. 2015). I z uvedených bloků na pokutu je tedy zřejmé, za jaká přestupková jednání byl žalobce sankcionován. Veškeré pokutové bloky rovněž obsahují odkaz na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a současně na § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, a proto i námitka nesprávné právní kvalifikace obsažené v dotčených pokutových blocích je nedůvodná. Z bloků na pokutu ze dne 8. 1. 2014, 20. 9. 2014, 11. 3. 2015 a 30. 10. 2015 je tedy zjevné, za jaká přestupková jednání byl žalobce pokutován. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se pachatelé za každý z výše uvedených přestupků připíší tři body.
33. Z obsahu všech pokutových bloků je též zjevné, že se žalobce přestupků dopustil na veřejně přístupných komunikacích (viz specifikace místa spáchání: *Cítov, II/246; sil. I/16 křižovatka na Cítov; Cítov náměstí č. p. 142; Cítov č. p. 142*, tj. Cítov náměstí – pozn. soudu), a námitka žalobce, že není zjištěné, zda k přestupku došlo na veřejně přístupné komunikaci, nebo soukromém pozemku, je nedůvodná.
34. K námitce žalobce, že argument žalovaného o specifčnosti blokového řízení a rozhodnutí v něm vydaného nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonných požadavků na takovýto druh rozhodnutí, soud konstatuje, že s ohledem na platnou a účinnou právní úpravu a citovanou konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu neshledal, že by některé z rozhodnutí vydaných v blokovém řízení o přestupcích, za něž byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by je činily podkladem pro provedení záznamu nezpůsobilým. Tvrdí-li žalobce v této souvislosti, že i přes specifčnost blokového řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi požadavky zákona a odkazuje-li na rozhodnutí připojená k žalobě (bloky č. „X“ a „X“), soud opakuje, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Není tedy třeba posuzovat splnění všech požadavků zákona, pokud jde o obsah pokutového bloku, ale toliko jeho způsobilost k provedení záznamu bodů, tedy zda se jedná o rozhodnutí pravomocné, zda není nicotné a zda obsahuje dostatek údajů pro identifikaci konkrétního přestupkového jednání a jeho podřazení pod příslušnou položku přílohy zákona o silničním provozu.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Tyto podmínky byly v případě pokutových bloků ze dne 8. 1. 2014, 3. 2015 a 30. 10. 2015 splněny.

20. 9. 2014, 11.

35. Žalobce dále v žalobě zpochybňoval argument, že přestupce svým podpisem na pokutovém bloku dal souhlas s projednáním věci v blokovém řízení a správnosti takového rozhodnutí, neboť podle žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce, od kterého nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat nápravu. K této námitce soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které „[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou *vigilantibus iura* žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky *sine qua non* k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, sp. zn. 6 As 67/2013).
36. Zdejší soud připomíná, že se žalobce v průběhu řízení o námitkách v případě rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 30. 10. 2015 pokusil o jeho změnu či odstranění, když podal podnět k zahájení přezkumného řízení. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, však u tohoto podnětu k přezkumnému řízení neshledala důvod k postupu podle § 95 odst. 1 správního řádu a pokutový blok nezrušila. Tato skutečnost jen dále podporuje závěr, že pokutové bloky vyhovují zákonným požadavkům na daný typ rozhodnutí. Soud proto uzavírá, že se městský úřad i žalovaný projednávanou věcí zabývali dostatečně a vzali v potaz veškeré rozhodné skutečnosti a důkazy, které byly součástí spisového materiálu.
37. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostal, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdí žalobce, a nedošlo ani k porušení § 2 odst. 4 správního řádu, resp. zásady legitimního očekávání. Skutečnost, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje či Městský úřad Písek rozhodují v podobných případech jinak než žalovaný, nepředstavuje podle názoru soudu dostatečný důvod k tomu, aby bylo věcně správné a řádně odůvodněné rozhodnutí žalovaného zrušeno, když navíc žalobcem předložená rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek neodpovídají aktuální a konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu.

38. Lze tedy shrnout, že žalobci bylo za přestupky spáchané ve dnech 8. 1. 2014, 20. 9. 2014, 11. 3. 2015 a 30. 10. 2015 připsáno celkem dvanáct bodů, čímž dosáhl zákonem stanoveného dvanáctibodového limitu (srov. § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu). Soud uzavírá, že záznam bodů žalobce v registru řidičů byl proveden plně v souladu s příslušnými právními předpisy, na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích, která jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
39. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. března 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)